

20:05, Vasárnap (március 27.), m1

Moliere: A fősvény

színházi közvetítés, 117 perc, 2010

rendező: Szergej Maszlobojcsikov

író: Moliere

zeneszerző: Philip Glass

operatőr: Czigány Gergely, Nemes Tibor

díszlettervező: Szergej Maszlobojcsikov

dramaturg: Lőkös Ildikó

szereplő(k):

Bánsági Ildikó (Frosine, intrikus nő)

Berzy Tamás (Idegen)

Bethlen Farkas (A rendbiztos)
Derzsi János (Simon)
Eperjes Károly (Cléante és Élise apja)
Galkó Balázs (La Fleche)
Kovács Lotti (Mariane)
Nagy Zoltán (Anselme)
Nemes Vanda (Élise)
Papp Zoltán (Jacques)

Feliratozva a Teletext 334. oldalán.

Színházi közvetítés az Új Színházból, felvételtől

Az Új Színházban Moliere A fősvényét az orosz Maszlobojcsikov állította színre. A darab egyszerre a zsugoriság komédiája, de a főhős Harpagon tragédiája is, akit csak a pénz érdekel, a mások boldogsága kevésbé. Eperjes Károly a gyarlóság felmutatásával teszi emberivé a figurát, miközben megmutatja Harpagon igazi bűnét is: úgy akarja megvásárolni a pénzzel megvehetetlent, hogy haszna is legyen rajta. Nem egyszerűen csak fiatal feleséget venne magának, de még tetszeni is akar. Harpagon korunk hőse, a magát örökifjúnak képzelő öregedő bankár, aki családjának életét atyai gondoskodással fektetné be hosszú távra: Élisét férjhez adná egy gazdag, de már nem épp fiatal pénzemberhez, fiának, Cléante-nak pedig megtiltja, hogy elvegye vagyontalan szerelmét. De nem a pénztelensége a legfőbb ok: ő pályázik Marianne kezére. S két gyermeke sem látszik sokkal jobbnak apjánál: ravaszak és gátlástalanok, ha kell - de legalább nem zsugoriak. Bánsági Ildikó Frosine szerepében méltó partnere Eperjesnek, egyszerre párja és ellentéte a fősvénynek: hervadó szépasszony, még vágyott reményekkel.

Az elérhető vagyonért legyezgeti a fősvény hiúságát, ám amikor ráébred, hogy hiába vár anyagi viszonzást, áll azokhoz a családtagokhoz, akiknek tetteit a szerelem vezérli. A végén a komédia szabályainak megfelelően mindenki megtalálja párját, a szegényről kiderül, hogy gazdag, a halottról, hogy él. Moliere-nél minden megoldódik ugyan, de a világ és az ember természet nem változik.

A fősvény és kutyája.

